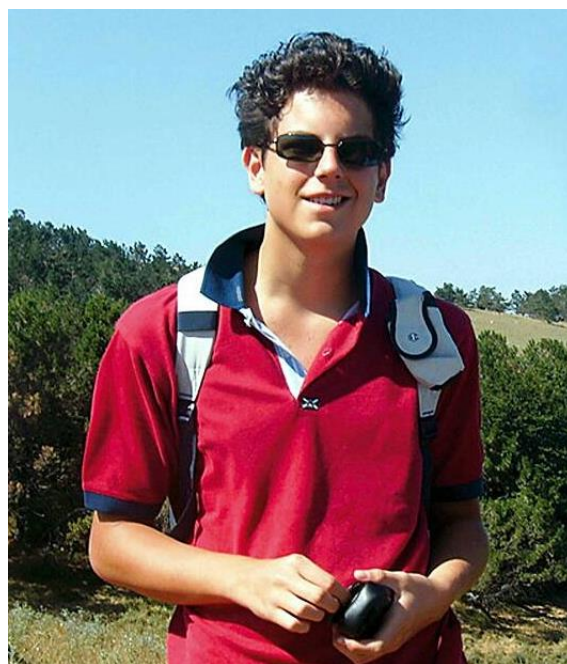

Bud' me svätí

3. Carlo Acutis

Carlo sa narodil 5. mája 1991 v Londýne, zomrel 12. októbra 2006 v meste Monza a blahorečený bol 10. októbra 2020 v Assisi. Medzi jeho symboly patria Najsvätejšia sviatosť oltárna, ruženec a notebook, je patrónom počítačových programátorov.

Vyrastal prevažne v Miláne ako jediný syn v bohatej rodine. Bolo mu dané skvelé nadanie, a to predovšetkým čo sa týka informatiky a všetkého okolo počítačov, elektroniky, internetu a moderných komunikačných technológií. Mal veľa priateľov, rád hral počítačové hry, programoval a vytváral internetové stránky, dokonca spolupracoval aj napriek svojmu mladému veku s Vatikánom. Veľa filmoval a svojimi nápaditými videami bavil svoje najbližšie okolie. S rodičmi jazdieval na výlety po Taliansku aj do zahraničia, ale najradšej sa vracal do Assisi, kde si neskôr prial byť aj pochovaný.

Jeho prežívanie viery bolo zrejme predovšetkým v praxi. Vždy opakoval, že najväčší dar, ktorý Boh dal ľuďom, je jednorodný Syn Boží, Ježiš Kristus, a mrzelo ho, že ho všetci nepoznajú. Snažil sa byť pokiaľ možno denne na svätej omši a účinne z nej dokázal čerpať. Sviatosť – zvlášť svätá spoveď a sväté prijímanie – preňho veľa znamenali. Svoje birmovanie prežil tak intenzívne, že potom chcel pomôcť aj ďalším, aby ich mohli prijať a pripravoval ich na nich.

Rád sa modlil denne ruženec a za svoju vieru sa nehanbil, aj keď musel ísť mnohokrát proti prúdu. Keď sa stalo, že sa stretol s námietkami a opačnými názormi, nikdy sa nenechal vyviesť z pokoja a svoje jednoznačné postoje vždy s pokorou, vlídnosťou, ale aj s neústupnou dôslednosťou v podstatných veciach dokázal obhájiť. Zakaždým ho trápilo, keď videl, že sa niekto zahráva s hriechom a tým riskuje, že by mohol skončiť v pekle. Neraz si povzdychol: „Keby ľudia vedeli, ako riskujú, keď prekračujú Božie prikázania, dávali by si oveľa väčší pozor, aby sa nedopúšťali ťažkých hriechov, a viac by tiež napomínali druhých, ktorí nežijú v súlade so svojím krstom.“ Sám sa modlil za milosť, aby po svojej smrti nemusel prísť ani do očistca, ale priamo do neba.

V kolektíve spolužiakov bol veľmi obľúbený. Nielenže vždy ochotne poradil a pomohol, ale zvlášť vynikal pozornosťou voči tým, ktorí boli v nejakej sťaženej pozícii, napríklad preto, že ich ostatní veľmi neprijímali. Nerobil rozdiely a všetci vedeli, že je tu pre každého. Pre mnohých bolo až nepochopiteľné, ako sa dokázal štedro deliť, a dokonca zo svojho vreckového prispievať potrebným priamo na ulici. Sám ich vyhľadával. Spájal lásku k Bohu a k ľuďom s ľahkosťou, ktorú nešlo prehliadnuť. Niečo, čo bolo u chlapca jeho veku veľmi neobvyklé. K tomu všetkému vynikal ešte mimoriadnou pokorou a radosnosťou. Inšpiráciu čerpal u svätcov. A sám túžil stať sa svätým a priamo za to sa aj modlieval. Prosil: „Ježiš, urob zo mňa takého svätého, akým ma chceš mať.“

Aj keď Carlo častejšie hovoril o smrti, nebi a pekle a o potrebe vyprosiť si milosť byť na to stále pripravený, nikto z jeho okolia netušil, že tak čoskoro prekročí prah večnosti. Závažnosť nečakanej choroby spočiatku nerozpoznali ani lekári. Ukázalo sa však, že je to leukémia. Všetko postupovalo veľmi rýchlo. Carlo bol veľmi zoslabnutý a napriek všetkej odbornej pomoci sa jeho stav prudko horšil. Bol zaopatrený sviatosťami.

Návrhy k aktivite:

1. Nehľadajte seba, ale Boha.

„Byť stále zjednotený s Ježišom – to je môj životný program!“ povedal mladík. Rád sa rozprával s Ježišom o všetkom, čo prežíval a cítil. Zdôrazňoval, že iba ten, kto koná Božiu vôľu, bude naozaj slobodný.

2. Ste originálni.

„Boh napísal pre každého jedného z nás jedinečný a neopakovateľný príbeh, ale nechal na našu slobodu, aby sme k nemu dopísali záver.“

3. Svätosť je vaším reálnym cieľom, ku ktorému smerujete.

„Ak Boh bude vlastníť naše srdce, my budeme vlastníť večnosť!“ Bol svätcom, ktorý sa nebál technológií. Moderný evanjelizátor vo vodách internetu. Avšak aj s internetom vedel narábať striedom a bol preňho dobrým sluhom, nie zlým pánom.

4. Eucharistia je dialnicou do neba, preto ju prijímajte často.

Od siedmich rokov denne pristupoval k Eucharistii a pozýval k tomu aj ostatných. „Čím viac prijímame Eucharistiu, tým viac sa stávame podobní Ježišovi,“ opakoval. „Máme väčšie šťastie ako zástupy pred dvetisíc rokmi, pretože oni, aby stretli Ježiša, museli ho ísť hľadať do dedín, zatiaľ čo nám stačí ísť do kostola neďaleko nášho domu a nájdeme ho reálne prítomného v Eucharistii. Jeruzalem máme pod svojimi oknami,“ pokračuje.

Carlo často adoroval Eucharistiu – bolo to preňho miesto, kde naberal silu do všetkého, čo žil. Zároveň nás vyzýva, aby sme ďakovali Ježišovi za tento veľký dar, ktorý nám dal.

5. Nebojte sa často pristupovať k sviatosti zmierenia.

Sviatosti boli pre Carla prostriedkom na ceste do neba a vedel, že prostredníctvom intenzívneho sviatostného života sa získavajú čnosti. Spovedal sa každý týždeň a hovoril, že jediná vec, ktorej sa mám báť, je hriech: „Keď chce teplovzdušný balón vystúpiť do výšky, musí zhodiť záťaž. A podobne aj duša, ktorá sa túži vzniesť od neba, musí sa zbaviť aj tých najmenších záťaží – a nimi sú všedné hriechy. Ak nás ťaží ťažký hriech, duša padá k zemi. A spoveď je ako oheň, je potrebné často pristupovať k spovedi.“

6. Hľadajte Krista vo svojich blížnych – obzvlášť chudobných.

Svedectvá hovoria o tom, že Carlo neadoroval len Krista v bohostánku, ale nachádzal ho aj v chudobných. Namiesto toho, aby si kúpil hru, zabezpečil napríklad spací vek pre bezdomovcov. Rovnako nerád míňal peniaze na bezcenné veci. Ak mu mama chcela kúpiť druhé topánky, povedal jej, že mu stačia jedny a nech radšej pomôžu chudobným.

7. Modlite sa každý deň ruženec a budujte vzťah s Pannou Máriou.

Carlo sa každý deň modlil ruženec. „Pán Ježiš si pri vtelení ako matku vybral chudobné dievča a ako domnelého otca chudobného tesára. Keď sa mal narodiť, nebolo pre neho miesta, našla sa len maštaľ. Uvažujme: Betlehem bol lepší ako mnohé dnešné domy, v ktorých je Pán odmietaný a často hanobený. Chudobné pätnásťročné dievča a chudobný tesár sa stali rodičmi Boha, ktorý si zvolil chudobu a nie luxus. Pre mňa je to neuveriteľná vec!“ povedal.

Niekoľko myšlienok od Carla na zamyslenie:

- Nájdite Boha a nájdete zmysel svojho života.
- Smútok je hľadiť len seba, hľadiť na Boha je radosť.
- Keď trávime čas na slniečku, opálime sa, zatiaľ čo keď zostávame pred Ježišom v Eucharistii, stávame sa svätými.
- Život je naozaj krásny len vtedy, keď dokážeme milovať Boha nadovšetko a bližneho ako seba.
- To, čo mám za úlohu uskutočniť ja, nemôže uskutočniť nikto iný.
- Prečo sa ľudia toľko starajú o krásu vlastného tela, ale vôbec nie o krásu duše?
- Moje presvedčenie nespočíva v sčítaní, ale v odčítaní - menej mňa, viac Boha.
- Nech sa to pozrieš z akejkoľvek strany, život je fantastický.
- Našou metou nemá byť koniec, ale večnosť. Večnosť je naša vlasť. Už od počiatku sme v nebi očakávaní. Všetci sa rodia ako originály, ale mnohí zomierajú ako fotokópie.